

3. И най-сетне: дори като физически тип, у много от Димовите светски красавици има нещо циганско – те са южнячки: мургави<sup>15</sup>, с големи черни очи, чернокоси – Елена Петрашева, Ирина, Зара<sup>16</sup>. Да не говорим за испанките: доня Инес, Пилар, Канделита. Естествено е испанските танцувачки от прочутото за-ведение „Лас Каденас“ в Севиля да са с продълговати и мургави лица – такива, каквите са и кокотките от мадридските барове – силно гримирани, „с цикламени устни, с оранжево напудрени лица и синкавочерни коси...“. Каквато е и бившата любовница на дон Луис Ромеро – кабаретната артистка Жоржет Киди: „Тя бе левантинка, с неопределена народност, един от ония мелези, които скитат из вертепите около Средиземно море и съединяват в себе си пороците на много раси. Лицето ѝ бе матово, с маслинен оттенък, както у испанките, но в чертите ѝ нямаше нито следа от изтънчеността на тези приветливи и целомъдрени жени. Очите ѝ, студени, черни и вероломни, гледаха с втречената неподвижност на змия<sup>17</sup>, а от тялото ѝ се изльчваше никакво лениво сладострастие, което превръща любовта в мъръсна оргия“<sup>18</sup>. Именно Жоржет Киди подобно на Кармен, която превръща дон Хосе в контрабандист, оплита дон Луис Ромеро в банда за пренасяне на наркотици „по дългия път между Цариград и Бомбай“.

Впрочем Димовите знайни хубавици – дори когато по етнически и географски признак принадлежат към „умерения Юг“ – като Е. Петрашева и Адриана Гайтанова, или са родени в северните ширини на Европейския континент (като англичанката Фани Хорн напр.) по темперамент са южнячки. Е. Петрашева се отдава на своите страсти без задръжки и защото е разглезена от светските си успехи, и защото е убедена, че всичко ѝ е позволено, че каквато и простишка да извърши, ще ѝ бъде простена не само от толерантните ѝ любовници, но и от членовете на семейството ѝ – от брат ѝ и дори от настойника ѝ. Спомнете си предизвикателното ѝ поведение към поклонниците ѝ: младия Райхерт, годеника ѝ – фон Харсфелд, поручик Бенц! Единствен Хиршфогел има смелостта да говори истината и да я казва в очите ѝ! Останалите са омагьосани от красотата ѝ, от светския ѝ тakt, от цялата ѝ обаятелна личност: от гладкото матово чело, кое то изльчува „най-съблазнителна женственост“ и особено от гласа ѝ, разливащ „сладостно вълнение“. Този глас привлича не само като физическо състояние, но и с чисто психологическото си въздействие. Да повторя отново Димов: „той проникващ чрез неопределено си качество на пламенност и мекота, за да остави след себе си тъжни паузи, сякаш бе глас на уморена душа...“<sup>19</sup>

Е. Петрашева е фатална жена, както е фатална и Кармен. Още при първите им контакти Хосе започва да прави закононарушения заради тази циганка. Първо ѝ помага да избяга на път за затвора. След това става контрабандист и убиец. В поведението на двете жени има много общо, но най-общото е непостоянството. И изменчивостта. В това поведение, разбира се, има и голяма разлика. Но тя идва преди всичко от социалното им положение. Едната е българска аристократка, другата – севилска циганка. За Кармен няма по-висше благо от свободата – абсолютна, неподдаваща се на никакви нравствени ограничения, т.е. нейната свобода е въсъщност слободия. Тя самата неколкократно заявява на дон Хосе: „Откакто си наистина мой ром, не те обичам колкото по-рано, когато беши само мой минчоро. Не искам да ме тормозят и особено пък да ми заповядват. Искам да съм свободна и да правя каквото си ща“<sup>20</sup>.